

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-63/2014-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Blanše Turić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Z., protiv tužene Povjerenice za informiranje, Zagreb, radi poništenja rješenja klasa: UP/II-008-07/14-01/48, urbroj: 401-01/04-14-07 od 21. svibnja 2014., uz sudjelovanje mr. sc. I. Š. iz Z., u svojstvu zainteresirane osobe, u predmetu prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 11. rujna 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenice za informiranje, klasa: UP/II-008-07/14-01/48, urbroj: 401-01/04-14-07 od 21. svibnja 2014.

i

r i j e š i o j e

Odbacuje se prijedlog tužitelja za odgovnim učinkom tužbe.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem poništeno je rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: 032-03/13-02/9, urbroj: 354-01/13-3 od 30. prosinca 2013. godine (točka I. izreke rješenja). Podnositelju zahtjeva mr.sc. I. Š. iz Z. odobren je pristup zatraženim informacijama – zapisnicima sa svih sjednica Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave održanih temeljem članka 15. stavka 1., te stavka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave održanih od stupanja na snagu navedenog Zakona pa do dana odlučivanja o njegovom zahtjevu (točka II. izreke rješenja). Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave naloženo je u roku od 8 dana od dana primitka tog rješenja postupiti sukladno točki II. izreke rješenja (točka

III. izreke rješenja).

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje u tekstu: DKOM) osporila je navedeno rješenje pravovremenom tužbom predlažući prije svega odgodni učinak iste u smislu odredbe članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima iz razloga neprovedivosti rješenja s obzirom da je cijeli spis predmeta, zajedno s informacijom koja je predmet postupka, dostavljen Povjerenici za informiranje u postupku u žalbi protiv rješenja koji se vodio pod brojem klasa: 032-03/13-02/9, urbroj: 354-01/14-5 od 15. veljače 2014.

Samo rješenje osporava u cijelosti iz razloga bitne povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Naglašava da je DKOM samostalno i neovisno državno tijelo nadležno za rješavanje o žalbama u postupcima javne nabave, davanja koncesije i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva. Sve su odluke javno dostupne s obzirom na objavu na internetskim stranicama na adresi www...hr čime se udovoljava odredbi članka 10. stavka 1. točke 8. Zakona o pravu na pristup informacijama u pogledu obveze objave zapisnika i zaključaka sa službenih sjednica. Međutim, s obzirom na odredbu članka 171. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 90/13., 83/13., 143/13. i 13/14.-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) sjednice DKOM-a nisu javne pa tužitelj drži da se ograničenje iz navedene odredbe proteže i na sjednice održane u smislu odredbe članka 15. stavka 1. i 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave. To iz razloga što se pravna pitanja u radu vijeća i ujednačavanje prakse vijeća Komisije odnosi na konkretne žalbene predmete slijedom čega zaključuje da zapisnici i sa tih sjednica nisu javni.

Nadalje, upozorava da se pravna shvaćanja prihvaćaju većinom glasova i obavezna za sva vijeća pa nije potrebno da javnost znade na koji način su glasali pojedini članovi.

S obzirom na izloženo, zbog pogrešno utvrđenih činjenica i nedovoljno sagledanih argumenata drži da je tuženik izveo pogrešne zaključke kako ne postoji zakonsko ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 7. Zakona o pravu na pristup informacijama, povrijeđen je zakon na štetu tužitelja, te predlaže da Sud tužbeni zahtjev uvaži i poništi osporeno rješenje te odredi odgodni učinak tužbe do pravomoćnog rješavanja predmetne stvari.

Tuženo tijelo u svom odgovoru, dostavljajući spise predmeta, protivi se tužbi pozivom na razloge osporenog rješenja s prijedlogom za odbijanje tužbenog zahtjeva.

Odgovor na tužbu podnio je i mr. sc. I. Š. iz Z. u svojstvu zainteresirane osobe opširno i obrazloženo se protiveći tužbi i tužbenom zahtjevu. U odnosu na prijedlog za odgodnim učinkom tužbe do pravomoćnosti odluke upućuje na odredbu članka 26. stavka 1. posljednja rečenica Zakona o pravu na pristup informacijama.

Navode tužbe vezane uz tajnost glasovanja smatra deplasiranim jer način na koji su članovi DKOM-a glasovali nije ni od kakvog interesa za potrebe njegovog stručnog i znanstvenog rada, pa mu je tužitelj mogao dostaviti zapisnike u anonimiziranom obliku, te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Odgovori tuženog tijela i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju na očitovanje u smislu članka 6. Zakona o upravnim sporovima.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prilikom donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva Sud je u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12., dalje u tekstu: ZUS) razmotrio sva pravna i činjenična pitanja te je ocijenio da je Povjerenica za informiranje iz utvrđenih činjenica izvela pravilan zaključak te pravilno primijenila materijalni propis poništivši osporeni akt tužitelja. Pritom je Sud izvršio uvid u cjelokupni spis predmeta i priložene dokaze, a s obzirom da je sporna samo primjenu prava te kako stranke nisu zahtijevale održavanje rasprave Sud je konkretni spor riješio temeljem odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a.

Iz sadržaja spisa predmeta proizlazi da je mr.sc. I. Š. iz Z. zahtjevom od 24. prosinca 2013. zatražio pristup informacijama odnosno dostavu zapisnika sa svih sjednica DKOM-a održanih temeljem članka 15. stavka 1. i stavka 3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave ((Narodne novine, broj 18/13., 127/13. i 74/14. - dalje u tekstu: ZDKOM) održanih od stupanja na snagu navedenog Zakona 23. veljače 2013., pa do dana odlučivanja o zahtjevu. Naveo je da su mu informacije potrebne radi izrade znanstveno-stručnog rada u području javne nabave odnosno radi održavanja seminara u sustavu izobrazbe u području prava javne nabave.

DKOM je odbio zahtjev pozivajući se na odredbu članka 15. stavka 2. točke 7. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., dalje u tekstu: ZPPI) nalazeći da su ispunjeni uvjeti za ograničenje pristupa informaciji u ostalim slučajevima utvrđenim Zakonom.

Podnositelj zahtjeva je osporio navedeno rješenje žalbom ističući razloge vezane uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, navodeći kako se zakonsko ograničenje iz članka 171. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 19/11., 83/13., 143/13. i 13/14. – dalje u tekstu: ZJN) ne može poistovjetiti i proširiti na odlučivanje Državne komisije u sastavu i u predmetu odlučivanju po članku 15. stavku 1. i 3. ZDKOM-a.

Osporenim rješenjem prihvaćena je žalba zainteresirane osobe te je odlučeno kako je uvodno navedeno.

Dakle, sporno je u predmetnoj stvari ima li osnove u Zakonu za ograničenje pristupu informaciji koju je tražio podnositelj pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI. Odredbom članka 15. ZPPI propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji, među ostalim, prema stavku 2. točki 7., u ostalim slučajevima utvrđenim Zakonom. Tuženo tijelo se pozvalo na odredbu članka 171. ZJN koja u stavku 1. propisuje da u žalbenim postupcima Državna komisija odlučuje na sjednicama vijeća koje nisu javne. Prema odredbi članka 13. stavku 1 ZDKOM-a, DKOM u žalbenim postupcima donosi odluke u sjednicama vijeća. Prema stavku 2. istog članka Zakona, ustrojavaju se tri vijeća koja se sastoje od po tri člana Državne komisije. Daljnjim odredbama istog članka Zakona propisan je način rada i sastav komisije, a način donošenja odluka o žalbama propisan odredbom članka 14. istog Zakona.

Članak 15. istog Zakona određuje način ujednačavanja postupanja i prakse DKOM-a, pa stavak 1. propisuje da će predsjednik DKOM-a sazvati sjednicu komisije na kojoj će razmotriti sporna pitanja sa ciljem ujednačavanja postupanja i prakse kada u radu vijeća uoči nejednako postupanje, postupanje protivno propisima te odredbama Uredbe o unutarnjem ustrojstvu komisije ili odstupanje od ustaljene prakse. Prema stavku 2. istog članka Zakona, pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici većinom glasova svih članova komisije obavezno je za sva vijeća i članove tog tijela. Prema stavku 3. istog članka Zakona, kada u određenom žalbenom predmetu vijeće donese odluku koja odstupa od pravnog shvaćanja ili ustaljene prakse, predsjednik DKOM-a može odrediti da se zastane s dostavom odluke i da se razlike rasprave na sjednici komisije, te ako u tom slučaju sjednica zauzme shvaćanje protivno donesenoj odluci, vijeće koje je donijelo odluku dužno je o predmetu ponovno odlučivati pridržavajući se prihvaćenog pravnog shvaćanja.

Imajući na umu citiranu odredbu ZDKOM-a i prethodno navedenu odredbu članka 171. ZJN Sud se priklanja stanovištu Povjerenice za informiranje da se ograničenje propisano ZJN odnosi samo na rad žalbenih vijeća, a ne na rad DKOM-a kada postupa u svojstvu tijela koje u punome sastavu odlučuje o ujednačavanju postupanja i prakse komisije. Iako je ujednačavanje prakse i postupanja navedenog tijela posljedica odlučivanja o pojedinačnim, konkretnim žalbenim postupcima, ograničenje javnosti pri radu žalbenih vijeća DKOM-a ne može se primijeniti na sjednice DKOM-a održane u smislu članka 15. stavka 1. i stavka 3. ZDKOM-a. Ovo prvenstveno iz razloga što se, u pravilu, iznimke striktno tumače jer njihova proširena primjena može dovesti do proizvoljnog tumačenja volje zakonodavca i narušavanja pravne sigurnosti. Ovdje se zakonodavac ograničio na tajnost rada žalbenih vijeća pa nema osnove za širenje tog tumačenja na rad DKOM-a u

drugom sastavu.

To tim više, nakon uvida u uskraćenu informaciju, (zapisnik sa sjednice DKOM-a od 4. studenog 2013., klasa: 030-02/13-01/6, urbroj: 354-01/13-1) Sud ostaje je u uvjerenju da ne postoji opasnost po zaštićene interese s obzirom na strukturu i sadržaj uskraćene informacije koji se ničim ne može povezati s konkretnim žalbenim predmetom.

S obzirom na izloženo, ocjenjuje se, nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, pravilnim stanovište Povjerenice za informiranje da ne postoje razlozi za ograničenje pristupa informaciji radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI, te da u konkretnoj stvari javni interes ne bi bio povrijeđen dostupnošću zapisnika sa sjednice DKOM-a održane radi ujednačavanja postupanja i prakse tog tijela.

Slijedom svega iznesenog, tužbeni se zahtjev odbija kao neosnovan u smislu odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a.

Odredbom članka 26. stavka 1. ZPPI propisano je da tužba ima odgovni učinak ako je rješenjem pristup informaciji omogućen, pa je u tom smislu prijedlog tužitelja odbačen pozivom na odredbu članka 26. stavka 2. u vezi sa člankom 65. stavak 1. ZUS-a.

U Zagrebu 11. rujna 2014.

Predsjednica vijeća
Jasminka Jenjić, v.r.